

Milanas, 2007 kovo 28 d.

Brangūs draugai,

Įvykis, kurį išgyvenome tą kovo 24 d. šeštadienį Romoje, šv. Petro aikštėje, visam laikui paženklinas mūsų istoriją. Tik susitapatinamas su tuo, kas atsitiko, laikui bėgant, padės suprasti to įvykio reikšmingumą.

Mes esame ta tauta, kuri suvokdama savo ribotumą, bet taip pat ir sėkmę dėl gautos malonės, priėmė Benediktą XVI ir leidosi būti jo apkabinama.

Nerandu geresnio apibūdinimo išreikšti tam, kas atsitiko, kaip kun. Giussani žodžiai, kuriuos dar kartą išgirdome tą šeštadienį: „Jei Dievas taptų žmogumi, ateitų tarp mūsų, jei ateitų dabar, jei įsiskverbtų į mūsų minią, būtų čia tarp mūsų, atpažinti jį, sakau *a priori*, turėtų būti *paprasta*...dėl jo nesulyginamo išskirtinumo“. „Kaip susijaudino širdis, - komentuoja viena iš jūsų,-kai jį atpažinome, kai jam galėjome pasakyti: „Esi Tu!“ Vakar minioje Jis dar kartą pasirodė! Pasirodė kaip su niekuo nesupainiojamas Grožio ir Tiesos, tapusių kūnu, išskirtinumas“.

Visi mes buvome liudytojai to, ką gali Kristus, jei pasiduodame Jo patraukiami. Taigi iš tiesų buvo akivaizdu, kad Jo trauka dar kartą nugalėjo. Bet viso to grožio nebūtų užtekę, jei kiekvieno iš mūsų „aš“ nebūtų buvęs palankus pasiduoti Jo traukai ir tokiu būdu pripažinti Kristaus esatį. Taigi dar kartą Jo grožis, lydymas širdies paprastumo, sukūrė tautą, kurią visi matė Romoje. Ačiū, draugai, kad man tai paliudijote!

Kviečiu jus pasižiūrėti į būdą, kaip popiežius buvo su mumis, ir nuolat grįžti prie jo mums išsakytų žodžių, atkreipiant dėmesį ir į „kaip“ juos pasakė. Noriu pabrėžti 3 punktus:

- 1) asmeninis charizmos **ištakų** atpažinimas: „Šventoji Dvasia paskatino per jį (kun. Giussani) atsirasti Bažnyčioje Judėjimą, jūsų Judėjimą, kad jis liudytų buvimo krikščionimis grožį toje epochoje, kurioje plito nuomonė, kad krikščionybė yra kažkoks sunkus ir slegiantis dalykas, kuriuo reikia gyventi“. Tai pirmiausia atsitiko kunigui Giussani, kuris buvo sužeistas Grožio troškimo. Jo patirtis tapo metodu: „patraukliu būdu siūlyti...krikščionišką įvykį“.
- 2) charizmos **išlikimo** judėjimo istorijoje patvirtinimas. „Įvykis, kuris pakeitė Įkūrėjo gyvenimą, „sužeidė“ ir daugybės jo dvasinių vaikų gyvenimus“. Dėl to *Comunione e Liberazione*, „bendruomeninio tikėjimo patirtis... kilusi iš atnaujinto susitikimo su Kristumi, ir šiandien suteikia galimybę giliai ir konkrečiai išgyventi krikščionišką tikėjimą“. Tęstinumą liudija pokytis, kurį mumyse paskatino tas pats įvykis, pakeitęs kun. Giussani.
- 3) atnaujintas kvietimas **misijai**: „Eikite į visą pasaulį ir neškite tiesą, grožį ir ramybę, kurie yra sutinkami Kristuje Atpirkėjuje“. Ir šiandien aš jus kviečiu toliau eiti tuo pačiu keliu“. Šiai užduočiai įgyvendinti Šventasis Tėvas mums nurodė vertingą metodą: tai yra įmanoma padaryti tik „turint gilų tikėjimą, asmeninį ir tvirtai įsišaknijusį į gyvą Kristaus Kūną, kuris garantuoja Jėzaus buvimą dabartyje su mumis“. Tai yra kvietimas „visiškai ištikimai tarnaujant Petro Pasekėjui ir Ganytojams ir bendrystėje su jais, tęsti ugdomąjį kelią, kuris mums padėtų pasiekti

tokį gilų ir asmeninį tikėjimą“, kuris leistų būti realybėje „su spontaniškumu ir laisve, kurie suteikia galimybę naujoms ir pranašiškomis apaštalinėms ir misionieriškoms formoms pasireikšti.“ Ir tokiu būdu naudodami savo charizmą, kartu su mūsų Ganytojais galime prisidėti prie „Paslapties ir Kristaus atperkamojo darbo veikimo pasaulyje“.

Visi kartu melskime šv. Mergelę Mariją, kad būtume verti atlikti šią užduotį ir palaikytume vieni kitus savo „taip“ prašyme, kuris bus tiek tikresnis, kiek mes suvoksime savo neadekvatumą.

Toliau melskimės už Popiežių, kuris mums yra Kristaus liudytojas.

Su šv. Velykomis!

Julian Carron